по(пъ) Самоилъ и Парасківа . Тїѧ напраиѧ патотъ во долотъ що е, и чешмата що е на портата; многꙋ се потрꙋдіѧ за тоа место.

б) То що беше . а҃ . ꙋченїкъ се калꙋѣри им(е ре)къ Сергїѧ монахъ ѿ рожедество Христово ҂.а҃.ѿ.з҃.ї (1817) . лѣта, и тои многꙋ пострада за тоа место . . .

45. — Поменикъ Шишевски. Поменикътъ е билъ написанъ на дъсченъ триптихъ, отъ който е запазена само срѣдната часть. Поменикътъ е билъ писанъ въ 1816 год., при възобновлението на запустѣлия монастиръ. Запазено е следното заглавие и имена на дарители:

Спомень преждепочившыѧ оц҃ы и братїа нашихъ и ктіторе ст҃агѡ ѡ҃битель сегѡ ст҃ытелѧ Николаѧ и тро(у)ждающихсѧ ѻ҃ нѭхъ зѣлѡ҃ полезно е҃сть ѻ҃ дꙋшы́хъ своѐ и҃хъ

помѧни Гд҃и

Ма́рко кралѧ
Андрони́ка
Божа́на
Мале́нка
Младе́на
Димка
Ѧ҃ркы́па
Ны́ка
Ѧ҃нка
Тодо́ръ
Ѧ҃леѯа́ндра
І҃ѡакі́ма
Сто́ю
Ѧ҃дана́сїа
До́ста
Дави́да. мо́н(а)ха
Ѡ҃сіфа. іермо҃
І҃ѡа́нк. мо́н(а)ха
Грїго́рыа, дїа́кон
Ѧ҃на́нїа. монха
І҃ѡакы́ма. мо́нха
Дави́да. і҃ермоха
Гаврі́ла. і҃ермонха
Стефа́на мона́ха
І҃ѣремыѧ. і҃ермо҃ха
Софро́нїѧ. мо́нха
Ѳеѡдо́ра. монхі́а
Марі́а. монхі́а
Ѳѵ҃мїа. монхіа
Ѧ҃дана́сїа монхі́а
Злата
Бениами́на. і҃ерха
Геѡ́ргїа
Ѧ҃лта́но
Марко
Пе́тро
Ѧ҃нтониа
Ана́нїа і҃ерох҃

Списа́сѧ споме́лникъ се́й во лѣто ҂ а ѕ і : · (҂аѡѕі — 1816).

46. — Пакъ тамъ. Надписъ отъ 1645 г. на иконостаса на църквата: Си чт҃ны и бж҃тны кр҃ть съгради се ѿ битиа вь лет(о)